

РЕШЕНИЕ

№ 5965

гр. София, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 03.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8385** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 – 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Старт С.“ – ЕООД- [населено място], представлявано от управителя Б. А. срещу Решение № ПО-82/14.08.2023г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53-00-1814/07.08.2023г. и вх. № С230022-000-0381613/07.08.2023г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С230022-023-0001958/19.07.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Жалбоподателят счита, че обжалваното ППОМ, както и потвърждаващото го решение, са незаконосъобразни и необосновани, като издадени при липса на ясни мотиви, несъразмерност на обезпечението, несъответствие с целта на закона. С жалбата се иска отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки ведно с потвърждаващото ги решение на директора на ТД на НАП по подробно изложени съображения за незаконосъобразност.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски по делото.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП [населено място] чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №Р-22221423000879-020-001/21.02.2023г., е възложено извършването на ревизия на „Старт спед“ ЕООД, касаеща установяване на задължения по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода 01.06.2022г. – 31.01.2023г. На основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имущество на ревизираното дружество, органът по приходите е отправил мотивирано искане до публичния изпълнител за налагане на предварителни обезпечителни мерки. С Постановление изх. №С230022-023-0001958/19.07.2023г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми в размер на 90 013,24 лв. по банковите сметки на жалбоподателя, по депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ/доставчик на платежни услуги „Уникредит Булбанк“ АД.

С Решение № ПО-82/14.08.2023г. на директора на ТД на НАП С. е отхвърлена жалбата на „Старт С.“ – ЕООД - [населено място] срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С230022-023-0001958/19.07.2023г. В решението е посочено, че в конкретния случай изискванията на чл.121, ал.1 от ДОПК са изпълнени: налице е висящо ревизионно производство, възложено със Заповед №Р-22221423000879-020-001/21.02.2023г., както и мотивирано искане от орган по приходите, постъпило при публичния изпълнител. Процедурата по предварително обезпечаване се прилага в случаите, когато органите, извършващи ревизията, са преценили, че ако не бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки, ще бъде затруднено или невъзможно събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. Целта на обезпечителните мерки е да се съхрани имуществото в патримониума на данъчния субект, както и да му се отнеме възможността да се разпореди с активите си преди да е започнала процедурата по принудително събиране. При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното решение, подадена е пред компетентния съд и в предвидения за това срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна. _

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата,

установена в разпоредбата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки. Въпросните мерки имат привременен характер (чл. 121, ал. 4 и 5 ДОПК), като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. Ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване действието на наложените мерки съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК с налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195 ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените по основание и размер публични задължения, а в случай че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл. 208, ал.1 от ДОПК.

В рамките на производството по издаване на постановлението за предварително обезпечаване чрез налагането на съответните мерки компетентният публичен изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде невъзможно, респ. затруднено събирането на публичните задължения и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК, той има правомощието да наложи обезпечение. Преценката за евентуална затрудненост на събирането на задълженията е в рамките на неговата дискреционна власт.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ заповед.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. Изпълнително основание в производството по чл.121, ал.1 ДОПК не се изисква, тъй като обезпечителните мерки се налагат още в хода на ревизията, с цел предотвратяване бъдещи затруднения или невъзможност за събиране на установените в хода й вземания. Предварителните обезпечителни мерки се налагат преди да възникне годно изпълнително основание – да бъде издаден РА, който подлежи на предварително изпълнение. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител изцяло е обвързан от предполагаемия размер на задълженията, посочен от ръководителя на ревизията.

Противоречивите позиции на страните по делото касаят преценката на третото

отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Безспорно се установява по делото, че предварителните обезпечителни мерки са наложени в хода на извършвана на дружеството ревизия, тоест при образувано и неприключило ревизионно производство, въз основа на отправено до публичния изпълнител мотивирано искане от орган по приходите. По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорените обезпечителни мерки.

Процесните обезпечителни мерки са наложени на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК - в хода на ревизия, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Съдът намира, че разпоредбата на чл. 121, ал. 3 ДОПК следва да се тълкува съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, деклариран в чл. 121, ал. 1 ДОПК - охрана на събирането на публични държавни вземания. Всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК предвижда налагането изборително на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. Следва да се отбележи, че оспорващият не е ангажирал никакви доказателства по отношение на основното си оплакване, а именно, че посредством постановените запови ще се затрудни сериозно търговската му дейност. Не са представени обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които биха дали възможност да се отмени оспорения акт. В случай, че оспорващият има нужда от неотложни плащания, във връзка с осъществяваната от него дейност, същият е могъл на направи искане за това пред публичния изпълнител по реда на чл. 229 от ДОПК.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на Директора на ТД на НАП С. е законосъобразно, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лева.

Водим от горното, Административен Съд С. - град, III отделение, 55 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Старт С.“ – ЕООД- [населено място], представлявано от управителя Б. А. срещу Решение № ПО-82/14.08.2023г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53-00-1814/07.08.2023г. и вх. № С230022-000-0381613/07.08.2023г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С230022-023-0001958/19.07.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „Старт С.“ – ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Б. М. А. заплати на ТД на НАП [населено място] сумата от 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: